

биће, суха, нага тела, и косе беле као снег, које нагне бегати од погледа Зосимовог. Старац је дуго трчао, док оно биће не прилеже у једном потоку и не викну: авво Зосиме, прости ми ради Господа, не могу ти се обратити, јер сам жена нага! Тада јој Зосим добасти своју горњу хаљину; она се огрну и јави му се. Устрашен беше старац чувши своје име из уста те жене непознате. После дугог наваљивања његовог жена му исприча своје житије. Она беше рођена у Мисиру, и од дванаесте своје године поче живети развратно у Александрији, и проведе у разврату пуних 17 година. Гоњена блудним огњем телесним она седе једнога дана на лађу, која пловљаше ка Јерусалиму. Приспев у Свети Град хтеде и она ући у цркву да се поклони Часном крсту, али је нека невидљива сила задржаваше и не даваше јој ући. У великом страху погледа она у икону Пресвете Богородице у притвору и мољаше се Њој, да јој допусти ући и целивати Часни Крст исповедајући грешност и нечистоћу своју, и обећавајући да ће после поћи тамо камо је Света Пречиста буде упутила. Тада јој би допуштено ући у цркву. Пошто целива крст изађе поново у притвор пред икону и захвали се Богородици, но у том чу глас: ако прећеш Јордан, наћи ћеш добар мир! — Она одмах купи три хлеба и крену за Јордан, где стиже истог вечера. Сутрадан се причести у манастиру св. Јована и пређе реку. И проживе у пустињи читавих 48 година, у превеликим мукама, у страху, у борби са страсним помислима као са дивљим зверовима. Храњива се зељем. После тога када стајаше на молитви виде је Зосима како стоји уздигнута на ваздуху. Она га замоли да идуће године донесе јој Причешће на обалу Јордана, а она ће доћи да се причести. Идуће године Зосима дође с Причешћем у вече на обалу Јордана, но чуђаше се, како ће светитељка прећи Јордан. У том виде према месечини, да она дође реци, прекрсти реку, и пође по води као по суху. Кад је причести, она га замоли, да идуће године дође у онај исти поток где су се прво видели. Зосима оде и нађе тело њено мртво на оном месту, и више главе на песку написано: погребите, авво Зосиме, на овом месту тело смерне Марије, предајте прах праху, преставила сам се 1 априла у саму ноћ спасоносног Христовог страдања по причешћу Божествених Тајни. Из овога написа дозна Зосима прво њено име, и друго и страшно чудо, да је она прошле године оне исте ноћи кад се причестила стигла у тај поток, до кога је он морао путовати 20 дана. И тако Зосима сахрани тело чудесне светитељке Марије Египћанке. А када се врати у манастир исприча целу историју њеног живота и чудеса, која је он лично видео од ње. Тако Господ зна да прослави покајане грешнице. Св. Марија спомиње се још и пете недеље Часног Поста. Црква је истиче верним у те посне дане као узор покајања. Упокојила се око 530 год.

При храму Св.Константина и Јелене свакодневно се савршавају богослужења:

јутарња 7.30 часова
вечерња 17 часова
акатист средом у 17 часова

Света Литургија

Средом 7.30 часова
недељом и празником 8 часова

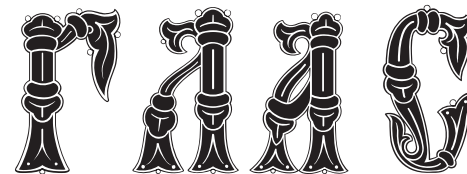
куповином свећа у цркви помажете своју цркву

Храм Св.Цара Константина и Јелене

Трг Светог Саве бб
18000 Ниш

Телефон: 018/535.333; 539.383

www.svkonstantin.org

ХРАМА СВЕТИХ КОНСТАНТИНА И ЈЕЛЕНЕ

Година 5.

10. Април 2011.л.Г.

Број 109

ПЕТА НЕДЕЉА ПОСТА - ГЛУБНА

ТУМАЧЕЊЕ ЈЕВАНЂЕЉА НА ЧЕТВРТУ НЕДЕЉУ ПОСТА

Увод

Данашња јеванђелска прича усредсређује се на један велики богословски проблем хришћанске вере, на онај који се тиче месијанства, дакле каквог Месију очекујемо и прижељкујемо и којег је облика Његова власт у свету. Свакако, ове теме се дотиче и анализира је сам Господ Христос садржајем данашње приче, мало пре краја своје јавне активности и пре уласка у недељу страдања и крсне смрти.

Како бисмо схватили ову месијанску Христову реч, неопходно је на један сажет и јасан начин представити шта је то Његова епоха подразумевала под појмом Месија и шта је ишчекивала Његовим присуством и Његовим делом у свету. Ово је једна од најширих и најтежих тема богословске науке. Но, неопходно је један сажети увод како бисмо потпуније схватили Христово месијанство.

Пре свега, постојале су две богословске теорије које су представљале традиционални Јудаизам пред овом темом. Једна је говорила да ће Месија бити Божији посланик царског рода који би потицао из дома великог, силног и славног цара Давида. У овом случају Месија би возглављивао наде и ишчекивања векова те би после другог историјског периода ропства, гоњења и националног понижења, дошао као један силни човек и цар како би ослободио народ из ропства и неслободе и успоставио народ у старој давидској сили и слави. То је један козмократични Месија који у историју улази са силом и дела световним силама и методима које налаже епоха и историја.

Друга теорија и богословска тежња је чисто хијерократска и теократска. Жели Месију посланог од Бога, но Онога који потиче из свештеничког рода великог патријарха Аарона. И овај Месија је световни али би своју власт и силу упражњавао преко свештеничке службе. Свештенство се узводи на степен власти. Аронско месијанство има елемената световне и царске давидске силе и власти, с тим што њена власт улази и дубље у духовни свет људи. Прижељкује и настоји на једној апсолутној власти и владавини. Апсолутна световна монархија је нестална. Неопходна је једна божанска монархија која би била изражена кроз свештенички ауторитет и власт.

Постојало је и једно треће схватање о једном духовном и надсветовном Месији посланог с небеса у виду „Сина човечјега“, која потиче из апокалиптичког предања, пре свега пророка Данила. Ово предање је некако по страни у Христово доба, углавном зато што је господарило у монашким есенским заједницама које су сматране јеретичким, а пре свега зато што нису одговарале ентузијазму и атмосфери бунтовних месијанских покрета против римске власти онога доба.

Једно ново сагледавање Месије

Насупрот свих ових месијанских тежњи Исус Христос супроставља своју реч, више не као терорију, већ као праксу_дело и то са апсолутним последицама, што Га на крају доводи до крсне и мученичке смрти. Временски се налазимо пред крајем. И док се са својим ученицима пење у Јерусалим Исус изненада почиње да им говори о „будућим догађајима“. Бесумње, речи о „Сину човечјем“ које следе односе се на личност Његову. Није реч о једном новом теоријском и богословском учењу неког новог јудејског месијанства, већ о чисто христолошком учењу које наговештава догађаје које се имају збити а који се односе на Његову личност.

За Христа ће тако, према јеванђелској причи, Син човечји, дакле Месија, бити ухваћен у Јерусалиму и предан архијерејима и религијској власти, Кога ће након осуде предати на смрт. Пре крсне смрти ће Га свакако изругивати и изигравати, шибати и понижавати.

Неочекивана је ова реч о Сину човечјем за ученике и аудиторијум Христов. Никада у своје предању нису очекивали неког нејаког и слабашног Месију. Једног Месију који не влада и који ће бити сатрт силом овога света. За њихово религијско предање које је вековима изражавало њихове историјске и националне чежње, Месија би био давидски или ааронски, Који би

24 САТА ДНЕВНО ЕПАРХИЈСКИ РАДИО Г Л А С
FM 92.00 MHz radio-glas.org

владао као цар и свештеник на један силан и апсолутни начин и који би сатро Њему супротне силе зла. Овом јудејском месијанском поимању нема супростављања. Свако друго схватање и покрет биће уништен.

Унутар ових оквира јаснија нам је реакција двојице ученика Господњих, Јакова и Јована, који или непосредно или посредовањем своје мајке, према Јеванђелисти Матеју, траже од свога Учитеља да када дође на власт да их се сети и да их постави „једног с десне а другог с леве стране“ свога престола. Мислили су да узлазећи у Јерусалим у ствари узлазе на трон Давидов. Дубља и суштинскија порука речи Христове је изгубљена будући да није изражавала њихове тежње, схватања и ишчекивања.

Месијанство и служба (послушање)

Христово месијанско реч је у суштини „анархична“ или, боље рећи, пројектује „власт“ послушања. У овој историјској нелогичности_лудости, налази се мудрост хришћанске поруке. Једна нова логика у богословском и духовном делуња: „који хоће да буде међу вама велики, нека вам служи. И који хоће међу вама да буде први, нека буде свима слуга“. Заиста изгледа нелогично да када долазиш на власт покушаваш да служиш и слушаш и да, иако тежиш првенству на крају будеш свима слуга. А ово није теријско учење. Видели смо Господа како све ово у своје животу и чини.

У оно време вође свих врста су упражњавали једну апсолутну власт. Владали су народом. Све њихове активности биле су у циљу ојачавања и осигурања користи једне мале групе људи која се налазила на власти и која је имала силу и богатство. Никакав траг права и правде није допирао до малих и нејаких. Чак је и религијска власт била заробљена у својој искључивости. Религијске вође јудејског простора дотле су ишли да су апсолутно присвајали и спасење и говорили како се ни Бог не брине за грешне и презрене људе. У овом правцу апсолутног осигурања власти, не само на духовном, већ и на световном и социјалном нивоу много пута се кретало јудејско месијанство.

Интервенција Исуса Христа, спајањем власти са служењем, изгледала је сулудом и апсолутним скандалом. Пројекција израза „роб“ и „слуга“, нешто најогавније у оно време, представљала је опасност. Један Рави који би поучавао на овакав начин не може друго до да буде рушитељ социјалних устројстава и зато га траба елиминисати. То се и догодило Његовим хватањем и осудом.

Георгиос Патронос

ДАНАС ЈЕ НЕДЕЉА ПОСВЕЋЕНА СВ.МАРИЈИ ЕГИПЋАНКИ Св. Марија Египћанка

Животопис ове дивне светитељке написао је св. Софроније патријарх Јерусалимски. Неки Јеромонах, старац Зосима, удаљи се једном уз Часни Пост у зајорданску пустињу за двадесет дана хода. На једном он угледа једно људско

Хор нашег храма активно поје
на Светим Литургијама.

Пробе Хора су:

- Уторком и Четвртком од 7 сати
увече.

Сви који имају дара за певање, а
поред дара и вољу да се пркљу
че и вежбају у нашем хору, су
добродошли.

Нека се јаве на телефоне:

- диригенту хора г-ђи Данијели

Бараћ 064-3622-070

- оцу Дејану Бараћу 065-4535-333

